

הממשלה מורה למעשה

בהחלת אורחים

לעבור על חוקיה.

פרשת הזרמת הדולארים לשוק השחור עליידי הממשלה (ראה מדור איגרת לקורא) אינה חדשה. מה שהתחדש בפרשה זו השבוע היא הודאתה הפומבית המליאה של ממשלת ישראל באחריותה לעיסקות מפוקות פחות אלה, וטענתה להצדקתה, כמו נעשו בידיעת המפלגות האחרות, שהן גח"ל, הליברלים העצמאיים והמפד"ל. הודאה זו משמיטה את הקרקע המוסרית מתחת הממשלה, כמי שממונה על ביצוע חוקי המדינה. שכן, כאשר הודה שר האוצר כי הממשלה סיפקה דולארים ל- ספסרי רחוב לילנבלום הוא אמר למעשה כי ממשלת ישראל הדיחה את אחריותה להפר את חוקי המדינה.

תופעה זו אינה חדשה. ישראל מליאה חוקים שהם פיקציה, שאיש אינו חושב להקפיד על קיומם, המופרים ללא הרף על ידי אזרחי המדינה. חוק כנוביץ' והחוק נגד משכבזכר, הם דוגמאות אופייניות. לגבי המסחר הבלתי חוקי במטבע-חוקי, המצב שונה. שכן המדינה מעמידה לדין עבריינים הנתפסים כשברשותם מטבע חוקי בכמות בלתי סבירה, למרות שקיבלו אותו, בעקפיסין, כחוקי מדי המדינה. מסתבר כי המישטר שהנהיגה ממשלת ישראל אינו מישטר חוקי, אלא מישטר חוקי - שנועד לנצל את החוקים רק כאשר יש צורך לדפוק אורחים מסויימים. עתה, בעקבות הודאת הממשלה באחריותה לאספקת הדולארים לשוק השחור, תנוצל הודאה זו כטענה הגנה בכל משפטי על עבירות מטבע שיושג ויתנהל במדינה. כל הטפות המוסר של שרי-המדינה לא ירחים להקפיד ולשמור על החוק ויראו מעתה נטולות כל תוכן.

ראש הממשלה

חסמב"ה ודו"ח קופל

גזרה פועלת

כדי למנוע דיון

על אחריותה.

מאז סיפורי חסמב"ה - חבורת טוד מוזולט בהחלט - לא עסקו בסוד כסר דיות כזה רבה כמו בדו"ח הצוות, כראי שות פיננס קופל, שדן בלקחי מחדולי הביטחון במינכן. עצם מינוי הצוות היה שערורייה - כי הוא בא למנוע מינוי ועדת-חקירה אמרי תית, שתוכל לחקור את האחריות למח דלים בצמרת. מינוי ועדה של שלושה פונקציונרים ממושמצים של השילטון הבטיחה כי הממצאים והמסקנות לא יעלו מעל דרג של ספקידים בכירים.

ש"חודר לימין, אולם גם זה היה, כי נראה, יותר מדי. מאז נמסר הדו"ח ל- גולדה מאיר, נמשכו הטיפולים המזורזים:

● הדו"ח נמסר לעיון ממשל רק ל- "שרים בכירים" - תואר שאינו קיים כחוק, ושמשמעותו האמיתית היא "מקרי רבי גולדה".

● לשאר השרים נמסר הדו"ח, בעל מאות העמודים, שעה אחת לפני הישיבה. לא נותר לשרים אלא להגיד אמן אחרי החלטות גולדה.

● גולדה מסרה את מסקנותיה לוועד דת החוק והביטחון של הכנסת (שבה מיוצגות רק הסייעות המיסודיות הגדולות), שכוונתה הברורה היא למנוע דיון ממשל במליאת הכנסת.

● כדי להבטיח זאת, הומינה את סיי עותי-הימין הקטנות (אגודת ישראל, ע"מ, המרכז החופשי) לשיחה מיוחדת. המגמה הברורה: לשחד אותן, עליידי הענקת "כבוד" ראש-ממשלתי זה, לוותר על דיון אמיתי במליאה. לא נעשה ניסיון, כזה ל- גבי סיעת העולם הזה - כוח חזק ולא הומוני שתי הסייעות הקומוניסטיות.

היתה זאת הצגה של מצפון רע. ולכן ניצול לרעה של הצורך בסודיות לגבי הפרטים הביטחוניים המובהקים, נעשה הכל כדי לשחרר את ראשי-הממשלה מן הביקורת בשטח היחיד שלגובני היא נוש - את באחריות ישירה.

● שהגישה השבוע לכנסת הצעת-חוק כוללת להסדרת מעמד, תפקידיהם, את

האב נשאר

בישראל -

האחות ו-2 הג'יסים

נהרגו בקרבות

התגובה הראשונה בעולם, אחי רי מעשה-הזוועה במינכן, היה נחיש שור של תיעוב ושינאה אנטי-ערי בית. אולם בעיקבות נחשור ראי- שון זה, מפנה שינאה זו את מקור מה לסקרנות: מי הם הטיורויסטים? מי מניין הם באים? מה מריץ אותם?

התוצאה היא גז של תעמוזה פלסטינית בעיתוני העולם, ודיווי הים אחרים על מצוקת הפליטים.

הטיורויסט מחמוד איברא היס (25), בן עכו, שנהרג בשדה-התעופה פירסטנפלדברוק ליד מינכן.

המת

אופיינית הכתבה שפורסמה הי שבוע בשבועון הגרמני "דר שטי רן". היא נכתבה כידו כתב גרי מני צעיר, ראנדורף באומן. מספר באומן, בין השאר:

בתיווכו של מנהיג אל-צעיקה, אבו רביע, ניתן לי להיפגש עם מישפחתו של אחד הערבים שנהרגו בתקרית מינכן. הי מתגוררים במחנה-הפליטים בדרום-לבנון

בני ילמד לירות! רובה. מאחוריה עומדת אמו של הטיורויסט

לא ראיתי אותו עוד. הוא היה רוב הומן בחוקי-לארץ.

לחזור

או למות!

בת לנה התמתתה כאחות. הבת הי בכורה, פטמה, נישאה ב-1953 ל- פליט הפלסטיני איבראהים אחמד יוסוף, כשילדה פטמה באביב 1957 את הילד הי שלישי שלה, כבר לא נותר לו אבא: יו- סוף נהרג במיבצע-סיני, כחייל בגדודי הי צבא הפלסטיני.

פטמה נישאה בפעם השנייה, ושוב לי פליט פלסטיני: רני אחמד. בנישואין אלה נולדו שישה ילדים. אין להם עוד אבא. אחמד נהרג ב-1971 בירדן, בקרבות בין הפידאיון וצבא המלך חוסיין. הוא היה חבר אירגון לוחם.

לנה, האחות, נהרגה ב-1970 בעת הפצי צת חילה-אוויר הישראלי במחנה-הפליי טים חצביה, ואילו מחמוד נהרג ב-1972 ליד מינכן.

כעת יש כבר פידאי חדש במישפחה: ואליד איבראהים, בנה בן ה-17 של פטי מה.

בעת השיחה, נכנסו לחדר נשים רבות, הראו על תצלומים משלהו וצעקו: "מת! מת! כל הפליטים במחנה זה בא מחיפה ומעכו, והשאריו אחריהם בתיים

בני ילמד לירות!

ראהים. במאבק הישראלי-ערבי איבדה הי אב, פתיה, ארבע נפשות: בת אחת, בנה היחיד, ושני חתנים. נותרו לה בת אחת ותשעה נכדים.

באתי אליה ביום הרביעי אחרי שמת בנה בשדה-התעופה פירסטנפלדברוק. בי חוץ הסתובבו פידאיון, ירו באוויר ונשי בעו נקמה. הבת, פטמה, הציעה לנו קפה ותה. אחרי-כך הוציאה מן הארון רובה: "שהאייב לא יחשוב שהוא יכול לנצח אותנו. הוא הורג את אבותיהם, גברינו, אחינו. הוא לא יודע שאצלנו לוחמים גם הנשים והילדים".

אבא נמצא

בישראל

ל ספר קפה ערבי סיפרה לנו האם, פתיה, את סיפור חייה. הוא התחיל ב-1948 בעכו. בעת המלחמה הישראלית הערבית הראשונה ברחו ללבנון. יחד עם פטמה הקטנה ובנה היחיד, מחמוד. היא היתה אז בחורש השישי של הריונה. בעי לה נשאר בעכו. הוא אמר שבתור גבר יהיה לו קל יותר לעבור את המלחמה לבדו.

פתיה לא ברחה אלא כמה קילומטרים מעבר לגבול, למחנה-הפליטים בינת ג'ביל, שהרי רצינו לחזור לעכו אחרי

ביקור אצל אמ ביקור אצל אמ הטורויסט ממינכן

המלחמה. אבל אחרי המלחמה נסגר הי גבול, הבעל נשאר בישראל וחי שם גם כיום. המישפחה נשארה מנותקת. 40 ק"מ מביתה. שלושה חודשים אחרי הבריחה ילדה פתיה את בתה השניה, לנה. המישפחה היתה גועת ברעב, לולא דאגה לה אונ ר"א, שנתנה לה שתי ארוחות ליום. הי אוכלוסיה המקומית התייחסה לפליטים תמיד בשינאה גלוויה. הממשלה הלבנוני נת עשתה תמיד את הכל כדי למנוע את שילוב הפלסטיניים. עד היום אין לנו הי יכולת לקבל אזרחות ודרכון לבי נוני".

אונר"א חינכה את הילדים בצריף-פח, נתנה למחמוד מלגה בכיירות: תחילה בבית-ספר תיכון, לאחר מכן בפקולטה ל- אדריכלות. באוניברסיטה האמריקאית בכיירות בא מחמוד במגע עם אירגוני הפידאיון. איר מרת פתיה: "מאו ראשית השנה שעברה

ארבעה הרוגים

במישפחה

חובות מחנה-הפליטים היו מלי אים פדאיון מווייניים. בחצר של בניין גדול התעמלה כיתה של שמונה עזרות, בנות 16 עד 20. הן מתאמנות לתפקידים מיוחדים. כולן מדברות לפחות שפה איר רופית אחת. אומר המאמן: "אולי תיפגש עימן בחטיפת המטוס הבא של לופטהאנז זה".

בבית-לבנים בן שני חדרים קיבלה את פנינו אמו של הטיורויסט מחמוד איב